

ὡς ἀνωτέρω, ὅμως διὰ τινὰ ἐμποδισμόν τῆς ἀσθενείας τοῦ γαλήνο-
τάτου καὶ λαμπροτάτου αὐθέντου, τοῦ αὐθέντου καὶ βασιλέως ὤμο-
σθησαν ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐννεακαίδεκάτῳ τοῦ μαρτίου
μηνός, ἡμέρα ὀγδόη ἰνδ. δωδεκάτης κατὰ τὸν δρόμον τῶν Λατίνων,
ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου ἑξακισχιλιοστῷ ἑνακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἑβ-
δόμῳ, ἰνδ. δωδεκάτης, ἡμέρα ὀγδόη τοῦ μαρτίου μηνός †.

† Μανουήλ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασι-
λεὺς καὶ ἀτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος †.

† Εἰγὼ Γεώργιος ὁ Μανικαΐτης βασιλικῆ ἐξουσίᾳ βασιλικὸς νο-
τάριος τοῖς προειρημένοις πᾶσι καὶ ἑκάστοις παρεγενόμενῳ, καὶ ταῦτα
ἔγραψα, τὸ ἑμὸν ὄνομα ὑπογράφων. Ὁ βασιλικὸς νοτάριος Γεώργιος
ὁ Μανικαΐτης †.

*Versio latina subscripta est: Ego Bartholomeus Mauricico, clericus
Cretensis, cancellarius egregij domini ambassiatoris in curia Venetorum Con-
stantinopolis, imperiali auctoritate notarius hiis omnibus interfui, et rogatus
scribere scripsi signumque meorum instrumentorum in robur et testimonium
omnium premissorum apposui consuetum.*

*Origin. membr. tabularii Veneti. A tergo habet annum in extenso, graece
et latine. Versio latina ad dextram. Aurea bulla, olim suspensa serico rubro,
avulsa est.*

XXXVI. 6931—1423. 30. septembris ind. II.

*Imperator Ioannes Palaeologus prorogat pactiones anteriores cum Venetis
factas in annos quinque.*

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς
καὶ ἀτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος καὶ
ἀεὶ ἀδγουστός. ἐπεὶ ὁ ἐπιφανὴς καὶ μεγαλοπρεπὴς κῦρ Φραν-
τζέσκος Φούσκαρις, Θεοῦ χάριτι δούξ Βενετίας καὶ τὰ λοιπὰ, πρὸς
ἡμᾶς καὶ τὴν τῆς ἡμετέρας βασιλείας παρουσίαν ἀπέστειλεν ἐν τῇ
Κωνσταντινουπόλει, τῇ ἡμῶν περιφήμῳ πόλει, τὸν ἐξηρημένον, εὐγενῆ
καὶ φρόνιμον ἄνδρα, κῦρ Πέτρον Κονταρένον, ἔντιμον καὶ περιφανῆ
ἀποκρισιάριον αὐτοῦ, εἰς τὰ μέρη τῆς Ῥωμανίας σύνδικόν τε καὶ ἐπί-
τροπον αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς κυροῦ δουκὸς καὶ
τοῦ κουμουνίου Βενετίας, ἔχοντα ἐντελῆ ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν καὶ

ὀρισμὸν τρακταῖσαι καὶ ποιῆσαι καὶ βεβαιῶσαι καὶ πληρῶσαι τρέβας
 καὶ συνθήκας τὰς κατωτέρω γραφησομένας μεταξύ ἡμῶν τε καὶ τῆς
 ἡμετέρας βασιλείας καὶ τοῦ προειρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ
 κουμουνίου Βενετίας, καθὼς δηλοῦται διὰ τινος γράμματος δουκικοῦ
 αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κου-
 μουνίου Βενετίας, κατωχυρωμένου βούλλη μολυβδίνη μετὰ σχοινίου
 καναβιτικοῦ, δοθέντος ἐν τῷ δουκικῷ παλατίῳ αὐτοῦ τοῦ κουμουνίου
 ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου σαρκώσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ εἰκοστῷ
 τρίτῳ, Ἰνδικτιῶνος α', ἡμέρα κς' τοῦ Ἰουλλίου μηνὸς κατὰ τὸ ἔθος τῆς
 Βενετίας, ἔτι δὲ καὶ διὰ γράμματος δουκικοῦ πιστώσεως αὐτοῦ τοῦ
 κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας σταλέντος ἡμῖν καὶ τῇ
 ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ καὶ δοθέντος ἐν τῷ προειρημένῳ παλατίῳ τοῦ ῥη-
 θέντος κουμουνίου ἔτει, μηνί, ἡμέρα καὶ Ἰνδικτιῶνι, ὡς ἀνωτέρω καὶ
 μέντοι μετὰ ποικίλας ὁμιλίας καὶ τρακταῖσμοὺς γενομένους μεταξύ
 ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ προειρημένου συνδίκου,
 ἐπιτρόπου καὶ ἀποκρισιαρίου περιφανοῦς, ἡμεῖς Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ
 τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος,
 δι' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ἔτι τε τῶν κληρονόμων καὶ δια-
 δόχων ἡμῶν, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ εἰρημένος ἀποκρισιάριος, σύνδικος καὶ
 ἐπίτροπος δικαίῳ καὶ ὀνόματι τοῦ προειρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ
 τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὑπὲρ εἰρήνης καὶ ἀγάπης ἑκατέρωθεν ὀφει-
 λομένης τηρηθῆναι καὶ φιλίας ἐπὶ τὸ κρεῖττον αὐξήθησομένης, ἐπι-
 καλεσάμενοι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, συνέβημεν ἐπὶ τούτοις, δηλονότι,
 ἵνα ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέχρι πέντε
 ἐτῶν τῶν ἐφεξῆς ἀκολουθησόντων μεταξύ ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας
 ἡμῶν καὶ τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, ἔτι τε τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων
 ἡμῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας καὶ
 πάντων τῶν ὑποτεταγμένων αὐτοῖς διαμένωσιν ἐν ἰσχύι καὶ ἀκμῇ εἰ-
 λικρινεῖ καὶ ὁμονοίᾳ τρέβαι ὀφείλουσαι διαρκεῖν, στηρίζοντες καὶ βε-
 βαιοῦντες μέχρι τῆς εἰρημένης διωρίας πάσας τὰς παρελθούσας καὶ
 ἐκπνευσάσας τρέβας μετὰ πάντων τῶν κεφαλαίων, τῶν καταστάσεων,
 τῶν στοιχημάτων, τῶν συμφωνιῶν, τῶν διασαφήσεων, τῶν ἐπερωτή-
 σεων, βεβαιώσεων καὶ ζημιῶν ἐπιθέσεων καὶ τῶν ἄλλων πάντων
 τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν ταῖς τρέβαις ταῖς ἀνωτέρω δηλουμέναις ταῖς
 παρελθούσαις, καθὼς μέχρι τοῦ νῦν καθέστηκε σὺνηθες, μετὰ τῶν

διασαφήσεων καὶ προσδιορισμῶν τῶν κατωτέρω γραφησομένων, δηλο-
 νοτι, ὅτι εἰ καὶ ὁ κῆρις δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας φανερώς
 ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν τῶν τε νέων καὶ παλαιῶν, ὥστε
 ἐξεῖναι τοῖς Βενετικοῖς αὐτῶν ὠνεῖσθαι ἐλευθέρως οἰκίας, κάμπους,
 περιβόλια καὶ κτήματα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ πάσῃ τῇ βασι-
 λείᾳ ἡμῶν, ὅμως ὁ προειρημένος κῆρις δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενε-
 τίας κατανοοῦντες τὴν παρούσαν κατάστασιν τῆς βασιλείας ἡμῶν,
 ἵνα ἐπιγνώμεν τὴν αὐτῶν καλὴν διάθεσιν πρὸς τὴν ἡμετέραν συντή-
 ρησιν, προενοήσαντο ὁδῶ κOURTECΙΑC καὶ ἀγάπης ἀρέσαι ἡμῖν τοῦτον
 τὸν τρόπον, τούτέστιν, ὅτι μὴ ἐλαττουμένων διὰ τοῦτο πασῶν τῶν
 ἐλευθεριῶν τε καὶ φραγγισιῶν, ἃς ἔχουσι καὶ ἔχειν ὀφείλουσιν οἱ
 Βενετικοὶ διὰ τῶν τρεβῶν, κωλύσουσι τοὺς αὐτῶν Βενετικούς, ὥστε
 μέχρι τῆς συμπληρώσεως καὶ διωρίας τῶν παρουσῶν τρεβῶν μὴ ἀγο-
 ράσαι ὀσπήτια, τόπους, περιβόλια καὶ κτήματα, ἐναπομενονόντων τῶν
 νῦν ὄντων ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Βενετικῶν μετὰ τῶν τρόπων ἐκείνων
 καὶ τῶν καταστάσεων, καθ' ἃς κατέχουσι ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν, δη-
 λοποιουμένου, εἰ καὶ τὰ μάλιστα διὰ τῶν τρεβῶν ἱκανῶς ἐστὶ δῆλον
 καὶ οὐ δεῖ ἐπὶ πλείω σαφηνίσεως, ὅτι διὰ τὴν εἰρημένην πρόφασιν
 οὐδὲμία καινότης, δόσις, κομμέρκιον ἢ ἐμφότευμα δυνήσεται ἐπιτε-
 θῆναι δι' ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐπὶ ταῖς οἰκίαις, τοῖς
 τόποις, τοῖς κτήμασι καὶ περιβολίοις τοῖς νῦν ὄσιν ἐν ταῖς χερσὶ
 τῶν Βενετικῶν, ἧτις καινότης ἢ βάρος δυνήσεται ἀνακύφαι εἰς βλά-
 βην καὶ ζημίαν τῶν Βενετικῶν. ἔτι ἐπειδὴ ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς εἶπομεν
 τῷ εἰρημένῳ συνδίκῳ, ἀποκρισιάρῳ καὶ ἐπιτρόπῳ, ὅτι αἱ πρόσοδοι
 καὶ τὰ κομμέρκια ἡμῶν βλάπτονται διὰ τὰ πολλὰ καπηλεῖα, ἅπερ
 οἱ Βενετικοὶ κρατοῦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τὴν μεγάλην ἀμε-
 τρίαν τοῦ οἴνου τοῦ πωλουμένου ἐν αὐτοῖς, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ὀφεί-
 λουσι προνοήσασθαι πρὸς τοῦτο, τούτου χάριν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα
 διὰ τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν ἔξεστι τοῖς Βενετικοῖς κρατεῖν καπηλεῖα
 κατὰ πάντα ἀριθμὸν καὶ ἀγοράζειν καὶ πωλεῖν ἐλευθέρως, καθὼς ἂν
 βούλωνται, ὅμως ὁδῶ κOURTECΙΑC καὶ ἀγάπης ἐκρίναμεν πρόνοιαν
 τούτου ποιήσασθαι, τοῦτον τὸν τρόπον δηλονότι, μέχρι τῆς διωρίας
 τῶν παρουσῶν τρεβῶν ὁ προειρημένος κῆρις δουξ καὶ τὸ κουμούνιον
 Βενετίας τάξουσιν, ὅτι οἱ Βενετικοὶ αὐτῶν ἔξουσιν ἐν τῇ Κωνσταντι-
 νουπόλει δεκαπέντε μόνον καπηλεῖα καὶ τὰ ἄλλα πάντα παυθήσον-

και, ἐν οἷς δῆπου τεταγμένοις καπηλείοις οἱ Βενέτικοι αὐτῶν δυνή-
 σονται πωλεῖν οἶνον παντοῖον κατακοπτικῶς ἐν ὁποιαδήποτε ποσότη-
 τι χωρὶς τινος βάρους, νοουμένου, ὅτι διὰ τὴν συγκατάβασιν ταύτην
 οὐ νοηθήσεται διὰ τοῦτο ἐλαττωθῆσαι ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ τὰς
 ἐλευθερίας καὶ φραγγισίας τῶν Βενετῶν, καθὼς ἐστὶ δίκαιον. ἔτι
 μέσον ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ εἰρημένου κυροῦ
 ἀποκρισιαρίου, συνδίκου καὶ ἐπιτρόπου γέγονε σαφὲς ὑπὲρ τοῦ πᾶσαν
 ἀμφιβολίαν ἀναιρεθῆναι, δύνασθαι τοὺς Βενετικούς πωλεῖν ἐλευθέρως
 σίτον ἐν παντὶ μέρει καὶ τόπῳ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ὅπου οὐκ ἔστι
 προσφορίον, σωζομένου τοῦ μὴ τὸν σίτον ἐκεῖνον γεωργηθῆναι ἐν τῇ
 ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ, ὅπερ διαμενέτω κατὰ τὸν τόπον τῶν τρεβῶν· εἰ δὲ
 Βενέτικοι θέλουσι πωλεῖν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προσφορίου, δύνανται πω-
 λεῖν, ἀποδιδόντες τὸ κομμέρκιον, πλὴν εἴ τις Ῥωμαῖος θελήσει πω-
 λεῖν σίτον, ὅπου ὁ Βενέτικος πωλεῖ ἔξω προσφορίου, τότε ὁ Βενέτικος
 κομμέρκιον τι οὐκ ἀποφλήσει διὰ τὸ ἐλευθέρως δύνασθαι πωλεῖν.
 καὶ ἐπεὶ ἐγένοντό τινες διαφοραὶ μέσον ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας
 ἡμῶν καὶ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας περὶ τοῦ
 τόπου τοῦ προσφορίου, ὑπὲρ μείζονος σαφηγείας τάττομεν, ὅτι ὁ τό-
 πος τοῦ προσφορίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔστω καὶ εἶναι νοεῖσθω
 κατὰ τὰ ὄρια τὰ ἀρχῆθεν εἰωθότα. ἔτι ἐπειδὴ ὁ ῥηθείς ἀποκρισιά-
 ριος, συνδικος καὶ ἐπίτροπος εἶπεν ἡμῖν, ὅτι τινὲς Βενέτικοι καὶ ὡς
 Βενέτικοι καταλογιζόμενοι παρὰ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐγένοντο
 Ῥωμαῖοι, ἀρκοῦμεθα ἡμεῖς ὃ τε βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ἀνα-
 καλέσασθαι πάντας τοὺς Βενετικούς καὶ τοὺς ὡς Βενετικούς κατα-
 λογιζομένους τοὺς γεγονότας Ῥωμαίους ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρε-
 βῶν ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἐσχάτων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ
 Κωνσταντινουπόλει μέχρι τῶν νῦν οὕτω καὶ τοιοῦτοτρόπως, καὶ οἱ
 Βενέτικοι οἱ γεγονότες Ῥωμαῖοι εἰς τὸ ἐξῆς αὐτὸν διαβιβασθήσονται ὡς
 Ῥωμαῖοι, ἀλλ' ὡς Βενέτικοι. ἔτι ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν ἐξωτερικῶν
 κρασιῶν ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπισχνούμεθα καὶ
 ἀρέσκει ἡμῖν γενέσθαι καὶ φυλάττεσθαι κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν.
 ἔτι περὶ τῆς πράξεως τοῦ σίτου ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία
 ἡμῶν λέγομεν καὶ ἀρέσκει ἡμῖν γενέσθαι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σίτου καὶ
 περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν, μενουσῶν τῶν ἄλλων πασῶν
 ἐλευθεριῶν καὶ φραγγισιῶν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἄλλαις πραγματείαις καὶ

τοῖς πράγμασιν εἰς τὴν αὐτῶν κατάστασιν κατὰ τὸν τόπον τῶν τρεβῶν. ἔτι ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπισχνοῦμεθα τῷ εἰρημένῳ ἀποκρισιάρῳ, συνδίκῳ καὶ ἐπιτρόπῳ, ὥστε πάντα τὰ καινουργήματα, ἀποστερήσεις, ἀδικίας, προσκρούσματα καὶ ζημίας τὰς γενομένας δι' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν τοῖς ὑποτεταγμένοις τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ ταῦτα ἐναντίως τοῦ τόπου τῶν τρεβῶν καταλῦσαι καὶ διορθώσασθαι καὶ ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ὀφειλομένην εἶναι καὶ ἐν ἣ ἦσαν κατάστασι, καθὼς ἐστὶ δίκαιον καὶ ὀφείλομεν κατὰ τὸν τόπον τῶν τρεβῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ εἰρημένος ἀποκρισιάρῳ, σύνδικος καὶ ἐπίτροπος ὀνόματι καὶ δικαίῳ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὑπισχνεῖται ἡμῖν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν, πάντα τὰ ἄλλα καινουργήματα, ἀποστερήσεις, ἀδικίας, προσκρούσματα καὶ ζημίας τὰς γενομένας διὰ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας τοῖς ὑποτεταγμένοις ἡμῖν ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ ταῦτα ἐναντίως τοῦ τόπου τῶν τρεβῶν, καταλῦσαι καὶ διορθώσασθαι καὶ ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ὀφειλομένην εἶναι καὶ ἐν ἣ ἦσαν κατάστασι, καθὼς ἐστὶ δίκαιον καὶ ὀφείλουσι κατὰ τὸν τόπον τῶν τρεβῶν. ἔτι ἐπειδὴ ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ἐνεχόμεθα καὶ ἀπολειπαζόμεθα δοῦναι καὶ ἀποφλῆσαι τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ὑπὲρ ἱκανοποιήσεως τῶν παλαιῶν ζημιῶν ὑπέρπυρα χιλιάδας δεκαεπτὰ καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τρία, ὑπισχνοῦμεθα τῷ εἰρημένῳ ἀποκρισιάρῳ, συνδίκῳ καὶ ἐπιτρόπῳ ὀνόματι τῷ προειρημένῳ δοῦναι καὶ ἀποφλῆσαι τὰ τοιαῦτα ὑπέρπυρα διὰ πέντε ἐτῶν τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων, ἀρχομένης τῆς δωριάς τῶν εἰρημένων χρόνων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς βεβαιώσεως τοῦ παρόντος συμβολαίου δηλονότι ἡμέρα τελευταία τοῦ ὀκτωβρίου, διαιροῦντες τὰς εἰρημένας δεκαεπτὰ χιλιάδας τὰ ὑπέρπυρα καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τρία κατὰ πέμπτον καὶ ἀποδιδόντες κατ' ἐνιαυτὸν τὸ ἐπιβάλλον μέρος, δηλονότι τὸ πέμπτον, ὅπερ ἐστὶν ὑπέρπυρα τρισχίλια τετρακόσια τριάκοντα δύο, κοκκία δεκατέσσαρα ἡμισυ ἢ ἕγγιστα καὶ οὕτω κατὰ διαδοχὴν, μέχρις ἂν πληρωθῇ ἡ ἀπόφλησις τῶν εἰρημένων δεκαεπτὰ χιλιάδων ὑπερπύρων καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τριῶν, καὶ ἱκανοποιήσωμεν ἀκερατῶς

ἐν ταῖς εἰρημέναις διωρίαις τῶν προειρημένων πέντε ἐτῶν, συνάπτον-
 τες ἐξ ἐνιαυτοῦ εἰς ἐνιαυτὸν κατὰ διαδοχὴν, δηλονότι ἀπὸ τοῦ ὀκτω-
 βρίου μηνός, ὡς προεῖρηται, ἃ δὴ πάντα ὑπέρπουρα δώσομεν καὶ
 ἀποφλήσομεν ἐν τοῖς εἰρημένοις καιροῖς καὶ διωρίαις, πάσης προφά-
 σεως ἀναιρουμένης, ἐν χερσὶ τοῦ μπαϊούλου τῶν Βενετῶν τοῦ κατὰ
 καιρὸν εὐρισκομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἢ φῆτι ἢ οἴστισιν ὁ κῆρ
 δοῦξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας ἀποτάξωσι, σωζομένων διόλου καὶ
 φυλαττομένων πασῶν καὶ ἐκάστων ζημιῶν τῶν Βενετῶν τῶν μὴ
 τεταγμένων, αἷς διὰ τῆς παρούσης τρέβας μὴ ἔστω ἐλάττωσις, καὶ τὸ
 ἀνάπαλιν, καὶ σωζομένων διόλου καὶ φυλαττομένων ἀκεραίως καὶ τῷ
 κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας πάντων τῶν δικαίων καὶ
 ἀγωγῶν, ἃ δὴ καὶ ἄς ὁ κῆρ δοῦξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας
 ἔχουσι καὶ ἔχειν δυνήσονται καθ' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐν
 τινὶ συμβολαίῳ δουκᾶτων χρυσῶν τριάκοντα χιλιάδων περί τε κεφα-
 λαίου καὶ τόκου, ζημίας καὶ ἐξόδου καὶ τῶν διὰ μέσου καὶ πάντων
 τῶν ἄλλων τῶν τοῦτοις ἀπρωρημένων, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ συμβολαίῳ τοῦ
 χρέους περιέχεται, ὃ δὴ συμβόλαιον καὶ χρέος μὴ νοεῖσθω, μηδὲ
 νοεῖσθαι δύναιτο διὰ τὴν παρούσαν τρέβαν ἢ συμφωνίαν ὅπως οὖν
 ἀφειμένον, ἄκυρον ἢ ἀνατετραμμένον, μᾶλλον μὲν οὖν ἐν τῇ αὐτοῦ
 καταστάσει καὶ βεβαιότητι καὶ τῷ δικαίῳ, ἐν οἷς ἦν καὶ πρὸ τοῦ
 γενέσθαι τὴν παρούσαν τρέβαν, βέβαιον καὶ ἀκέραιον διαμενέτω καὶ
 ἔσται καὶ εἶναι νοεῖσθω, γραφὴν τὸ εἰρημένον συμβόλαιον ἔτει χιλιο-
 στῷ τριακοσιῳτῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ, ἡμέρᾳ εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ
 ἀγούστου τῆς ια' ἐνδικτιῶνος χειρὶ Πέτρου ντὲ Ἀρένα, πρεσβυτέρου
 τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου ἐν τῇ Βενετίᾳ καὶ νοταρίου
 Βενετίας καὶ καντζελαρίου τοῦ κυροῦ μπαϊούλου τῶν ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει Βενετῶν, ὑπὲρ ὧν χρυσῶν δουκᾶτων τριάκοντα χιλιάδων
 καὶ ἐτέρων τῶν προειρημένων, ἐν τῷ ῥηθέντι συμβολαίῳ διαλαμβανο-
 μένων, ὁ κῆρ δοῦξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας ἔχουσιν εἰς ἐνέχυρα
 κόσμια τῆς βασιλείας τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ ῥηθέντι συμβολαίῳ, καὶ
 σωζομένων αἰεὶ καὶ τηρουμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ κουμουνίῳ Βενε-
 τίας ἀκεραίως πάντων τῶν δικαίων καὶ ἀγωγῶν, ἃ δὴ καὶ ἄς ὁ κῆρ
 δοῦξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας ἔχουσι ἢ ἔχειν δύνανται κατὰ
 τῆς βασιλείας ἡμῶν περί δουκᾶτων χρυσῶν πέντε χιλιάδων τῶν δα-
 νεισθέντων τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν ἐν τῇ Αἴνῳ διὰ τινος σὺρ Μαρίνου

Φαρέτερου ὀνόματι τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, ὑπὲρ ὧν ὁ κῆρ δοῦξ καὶ τὸ κουμουνιον Βενετίας ἔχουσιν εἰς ἐνεχρον ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡμῶν παλάξιον ἐν, οὕτω μέντοι, ὅτι ἀποφληθέντων τῶν εἰρημένων πέντε χιλιάδων χρυσῶν δουκάτων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἐνεχέσθωσαν τὸ εἰρημένον παλάξιον τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ ἀποδοῦναι. ἔτι ὁ εἰρημένος κῆρ ἀποκρισιάριος, σὺνδίκος καὶ ἐπίτροπος τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας καὶ τρέβας ἀφίησιν, ἀνατρέπει καὶ καταλύει πάσας τε καὶ ἐκάστας τὰς ἄλλας ἀδικίας, βαρύτητας καὶ ζημίας τὰς ἐπενεχθείσας παρ' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τῶν λαῶν καὶ ὅποτεταγμένων ἡμῖν τοῖς Βενετίκοις καὶ πιστοῖς τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, ἐλευθερῶν καὶ ἀπολύων καὶ ἐλευθέρους καὶ ἀπολελυμένους εἰς τὸ διηνεκὲς εἶναι θέλων ἡμᾶς καὶ τὴν βασιλείαν ἡμῶν καὶ τοὺς λαοὺς ἡμῶν καὶ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους ἡμῶν ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἀδικιῶν, ζημιῶν τε καὶ προσκομμάτων τῶν ἐπενεχθέντων καὶ γενομένων παρὰ τῶν προηγησαμένων ἡμᾶς καὶ τῶν λαῶν τῶν ὅποτεταγμένων ἡμῖν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ ἰδίως περὶ ἐκείνων τῶν τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας καὶ τοῖς πολίταις Βενετίκοις ἐπενεχθέντων καὶ γεγονότων ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τῆς μακαρίας καὶ ὀσιωτάτης μνήμης κυροῦ Ἀνδρονίκου, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστοῦ βασιλέως καὶ ἀτοκράτορος Ῥωμαίων, τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ θείου τῆς βασιλείας μου, ποιῶντος ἡμῖν καὶ τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ τοῦ εἰρημένου ἀποκρισιάριου, σὺνδίκου καὶ ἐπιτρόπου ὀνόματι καὶ δικαίῳ τοῦ εἰρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας δεχομένοις καὶ λαμβάνουσι τέλος, ἐλευθερίαν, ὁπόσχεσιν καὶ συμφωνίαν, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς μὴ ἀπαιτεῖν ἢ μνημονεύειν περὶ τῶν εἰρημένων πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν βασιλείαν ἡμῶν τοὺς τε κληρονόμους καὶ διαδόχους ἡμῶν, καὶ ὁμοίως ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν δι' ἡμῶν καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν ἀφίεμεν διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας καὶ τρέβας, ἀκροῦμεν καὶ ἀνατρέπομεν καὶ καταλύομεν πάσας τε καὶ ἐκάστας τὰς ἄλλας ἀδικίας καὶ βαρύτητας καὶ ζημίας τὰς ὅπωςδήποτε ἐπενεχθείσας ἡμῖν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν καὶ τοῖς προηγησαμένοις ἡμᾶς διὰ τοῦ εἰρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, τῶν τε καιρῶν

τάνων τῶν Βενετικών, εἴτε παρ' οἰωνδήτινων ἄλλων ὀφικιαλίων, προνοητῶν, βεκτόρων καὶ πάντων ἄλλων οἰωνδήτινων ὀποτεταγμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας, καὶ δὴ ἀπὸ τῶν προειρημένων πάντων καὶ ἐκάστων τῶν συμβάντων καὶ γενομένων καὶ ἐπενεχθέντων ἔστωσαν καθόλου ἀπολελυμένοι καὶ ἀναπεπαυμένοι, ἀναπαύοντες καὶ ἀπολύοντες καὶ εἰς τὸ διηγεκὲς ἐλευθεροῦντες τὸν εἰρημένον κῦρ δουκάν καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας, τοὺς λαοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ὀποτεταγμένους αὐτοῖς ἀπὸ πασῶν τῶν προειρημένων ἀδικιῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὀπωσδήποτε ἡμῖν καὶ τοῖς προηγησαμένοις ἡμᾶς καὶ τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ ἐπενεχθέντων προσκομμάτων καὶ ζημιῶν μέχρι τῆς παρούσης σήμερον ἡμέρας, ὡς ἀνωτέρω προεῖρηται, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. περὶ δὲ τῶν ἔργων τῆς Τενέδου μηδεμίᾳ γενέσθω μνήμη κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλὰ μενέτωσαν οὕτως ἐν μετεώρῳ, μέχρις ἂν ὁ ὠρισμένος χρόνος τῆς παρούσης τρέβας διαμένη. ἔτι δὲ μὴ νοουμένου διὰ τῆς παρούσης τρέβας καὶ συμφωνίας, ὅτι ἐὰν ὡσὶ τινα συμβόλαια καὶ συμφωνίαι ἢ στοιχήματα, ἐξ ὧν ἢ ἐκ τῆς δυνάμεως ἐκείνων τινὲς Ῥωμαῖοι ὀποτεταγμένοι ἢ πιστοὶ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐνέχονται ἢ ὀφείλουσι Βενετικοὶ τισὶν ὀποτεταγμένοις καὶ πιστοῖς τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἢ ἀνάπαλιν Βενετικοὶ τινὲς ὀποτεταγμένοι καὶ πιστοὶ τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἐνέχονται ἢ ὀφείλουσι Ῥωμαίοις τισὶν ὀποτεταγμένοις καὶ πιστοῖς ἡμῶν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν ὀπωσδήποτε, ἔσονται ἀφειμένα, ἀνατετραμμένα ἢ ἄκυρα. μᾶλλον μὲν οὖν ἐκδηλότερον νοεῖσθω καὶ δηλούσθω διὰ τοῦ παρόντος στοιχήματος καὶ τῶν τρεβῶν, ὅτι αὐτοὶ οἱ τοιοῦτοι Βενετικοὶ, πιστοὶ καὶ ὀποτεταγμένοι τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας δυνήσονται καὶ ἰσχύσουσι χρῆσθαι τοῖς δικαίοις αὐτῶν καθ' οἰωνδήτινων Ῥωμαίων τῶν ὀφειλόντων αὐτοῖς, οἷς δὴ Βενετικοὶ καὶ ἐκάστῳ αὐτῶν ἡμεῖς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ποιήσομεν καὶ γενέσθαι διαπραξόμεθα δίκαιον διευθετημένον καὶ ἐντελὲς, ὡς πρότερον ἐνειχόμεθα, ἀκεραίως καὶ νῦν ὀφειλομεν· καὶ κατὰ τὸν ὁμοῖον τρόπον οἱ ἡμέτεροι Ῥωμαῖοι δυνήσονται καὶ ἰσχύσουσι χρῆσθαι τοῖς δικαίοις αὐτῶν καθ' οἰωνδήποτε Βενετικῶν πιστῶν καὶ ὀποτεταγμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ὀφειλόντων αὐτοῖς, οἷσιν δὴ Ῥωμαίοις ὁ κῦρ

δούξ καὶ τὸ κορμούνιον Βενετίας, ὁ μπαϊούλος καὶ ὁ ρέκτωρ καὶ οἱ
 ὀφφικιάλιοι τοῦ κοροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κορμουνίου Βενετίας ὅπουδήποτε
 καθεστῶτες δίκαιον ποιήσουσι διευθετημένον καὶ ἐντελές, ὡς πρότε-
 ρον ἐνείχοντο, ἀκεραίως, καὶ νῦν ὀφείλουσι, σωζομένων ἀεὶ καὶ τη-
 ρουμένων πασῶν καὶ ἐκάστων τῶν παραφυλάξεων καὶ καταστάσεων,
 ὑποσχέσεων καὶ διασαφήσεων, εἴτε περὶ ζημιῶν τῶν μὴ ταχθεισῶν,
 ἰδίως ῥηθεισῶν καὶ ὀνομασθεισῶν, εἴτε περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀνω-
 τέρω ὀνομασθέντων, σὺν δὲ τῆς παρούσης τρέβας ἢ ἀφέσεως τῶν
 ἀδικιῶν, τῶν προσκομμάτων καὶ τῶν ζημιῶν μὴ νοείσθω κατὰ τι
 ἐλάττωσις, ἅπερ δὴ πάντα καὶ ἕκαστα τὰ ἀναγεγραμμένα ἡμεῖς ὁ
 βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν κληρονόμων καὶ
 διαδόχων ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια, εἰς τὸν τίμιον καὶ
 ζωοποιὸν σταυρὸν, εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν, ἀφάμενοι τῶν γραφῶν, ἐπὶ
 παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου κοροῦ ἀποκρισιάρχου, συνδίκου καὶ ἐπιτρόπου,
 καὶ αὐτὸς ὁ κῦρ ἀποκρισιάρχος, σύνδικος καὶ ἐπίτροπος ὀνόματι
 τοῦ κοροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κορμουνίου Βενετίας, ἀφάμενος τῶν αὐ-
 τῶν ἱερῶν γραφῶν, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ κοροῦ δουκὸς καὶ
 τοῦ κορμουνίου Βενετίας καὶ εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ
 εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὀνόματι τῶν προ-
 ειρημένων καὶ τοῦ κορμουνίου Βενετίας ὡμόσαμεν καὶ ὑπεσχέθημεν
 ἀλλήλοις, βέβαια καὶ ἀμετακίνητα τὰ προειρημένα πάντα ἔχειν τε
 καὶ κρατεῖν καὶ ἀπαράθρουστα συντηρεῖν καὶ ἀποπληροῦν ἢ φυλάττε-
 σθαι καὶ ἀποπληροῦσθαι ποιῆσαι καὶ μὴ ἐναντίως ποιῆσαι ἢ ἐκελ-
 θεῖν τοῖς προειρημένοις ἢ ἐν τινὶ τῶν προειρημένων δι' ἡμῶν ἢ δι'
 ἄλλων ἀπὸ δικαίου ἢ φάκτου τρόπῳ τινὶ ἢ μηχανῇ ἢ αἰτία ἐπὶ ὀπο-
 θήκῃ καὶ ἐνοχῇ τῶν ἡμετέρων· καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ
 εἰρημένου κοροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κορμουνίου Βενετίας ἀγαθῶν τῶν
 τε νῦν ὄντων καὶ ἔσομένων. ὧν πάντων εἰς μαρτυρίαν καὶ καθαρῶ-
 τέραν βεβαίωσιν ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν τὰς παρού-
 σας τρέβας γενέσθαι καὶ γραφῆναι προσετάξαμεν γράμμασιν ἑλληνι-
 κοῖς τε καὶ λατινικοῖς, ἑλληνικοῖς μὲν διὰ χειρὸς βασιλικοῦ νοταρίου
 Γεωργίου τοῦ Μανικαίτου, λατινικοῖς δὲ διὰ χειρὸς Χριστοφόρου
 Γαρατῶν ἀπὸ τοῦ Ταρβεσίου, ἐπιστημῶν διδασκάλου καὶ βασιλικῆς
 ἐξουσίᾳ νοταρίου καὶ καντζελαρίου τοῦ εἰρημένου κοροῦ ἀποκρισια-
 ρίου καὶ ἔτι ἐν τῇ ἀόλῃ τῶν Βενετικῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει.

καὶ εἰς μείζονα ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν τῶν εἰρημένων τρεβῶν ἰδίᾳ ἡμῶν χειρὶ ἐρυθροῖς γράμμασιν ὀπεγράψαμεν καὶ ἡμετέρα χρυσῆ βούλλη ἀπηρωρημένη κατοχυρωθῆναι ἐποιήσαμεν καὶ προσετάξαμεν, ἄς τῷ προειρημένῳ ἀποκρισιάρῳ, συνδίκῳ καὶ ἐπιτρόπῳ δεδώκαμεν, ἔχοντες παρ' ἡμῖν ἑτέρας ὁμοίας τρέβας τὴν αὐτὴν περίληψιν ἐχούσας καὶ κατοχυρωμένας τοῦ κομμουνίου Βενετίας καὶ τοῦ εἰρημένου κοροῦ ἀποκρισιαρίου καὶ συνδίκου βούλλη κηρίνη τῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου εἰκόνης ἐντετυπωμένης, ἃ δὴ πάντα καὶ ἕκαστα τὰ ἀναγεγραμμένα ἐγένοντο ἕτε· ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ εἰκοστῷ τρίτῳ, ἰνδικτιῶνος δευτέρας, ἡμέρα τελευταία τοῦ Σεπτεβρίου κατὰ τὸν τῶν Λατίνων δρόμον, ἀπὸ δεξιῶς κόσμου ἑξακισχιλιοστῷ ἑννακοσιοστῷ τριακοστῷ πρώτῳ, ἰνδικτιῶνος β', ἐν μηνὶ καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἀνωτέρῳ γεγραμμένῃ. εἰ καὶ προγράφεται, ὅτι ἐγένοντο ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Σεπτεβρίου, ἀλλ' οὖν ὠμόθησαν κατὰ τὴν θ' ὀκτωβρίου τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ, θεοδοξάστῳ, θεομεγαλόντῳ ἡμετέρα πόλει τῇ Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεοφρουρήτῳ παλατίῳ, ἐν ᾧ νῦν κατοικοῦμεν, παρόντων μαρτύρων ἰδίως πρὸς ταῦτα τὰ ἀνωτέρῳ γεγραμμένα προσκληθέντων καὶ ἀξιωθέντων τοῦ τε περιποδήτου θείου τῆς βασιλείας ἡμῶν κοροῦ Δημητρίου Παλαιολόγου τοῦ Γουδέλη καὶ τοῦ ἑξαδέλφου τῆς βασιλείας ἡμῶν κοροῦ Δημητρίου Παλαιολόγου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ τῶν οἰκείων τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ κοροῦ Γεωργίου τοῦ Γουδέλη καὶ κοροῦ Δημητρίου τοῦ Λεοντάρη, Λατίνων δὲ τῶν εὐγενῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν κοροῦ Φραντζέσκου Μουριτζίνου, κοροῦ Ἰωάννου τοῦ Μιχέλη, κοροῦ Φραγκούλη τοῦ Βενέρη καὶ κοροῦ Ἰωάννου τοῦ Τζαμπάνη.

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ ἀτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος †.

Verba Latina subscripta est: Ego Christophorus Garathonus, natus quondam Patri Garathonis de Tarvisio, artium doctor imperialique auctoritate notarius tum et cancellarius prefati domini ambasiatoris et baiuli in curia Venetorum Constantinopoli his omnibus presens interfui, et rogatus scripsi.

Origin. membr. tabularii Veneti. A tergo: χιλιοστῶ τετρακοσιοστῶ εικοστῶ τρίτῳ, ἡμέρα ἐνάτη τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς παρεσημειώθη τὸ παρὸν συμβόλαιον τῶν τρεβῶν δι' ἐμοῦ Γεωργίου τοῦ Μανικαίτου βασιλικοῦ νοταρίου βασιλικῆ ἐξουσίᾳ. Versio latina ad dextram. Aurea bulla, olim suspensa sericeo rubro, avulsa est.

XXXVII. 6936 (1427) novembri ind. VI.

*Despota Theodorus Palaeologus Georgio Gemisto in feudum dat terram
Phanarii.*

† Ἡ βασιλεία μου τὸν παρόντα ἀργυροβούλλον ὄρισμὸν αὐτῆς ἀπολύει, δι' οὗ δὴ καὶ διορίζεται, ὡς ἂν κρατῆ καὶ κεφαλατικέῃ ὁ οἰκείος τῆ βασιλείᾳ μου, κῆρ Γεώργιος ὁ Γεμιστός, τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου μετὰ πάσης τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ συνηθείας καὶ περιοχῆς, λαμβάνων κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας, τὰς μύζας καὶ εἴ τι ἄλλο ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας ἀδεντικὸν δίκαιον, χωρὶς μόνης τῆς τοῦ φλωριατικοῦ δόσεως, ἣτις ὀφείλει εἶναι τοῦ δημοσίου, καὶ οὐδὲν ἔχη εἰς τὰ αὐτὰ παρά τινος τὴν τυχοῦσαν διενόχλησιν ἢ παρασάλευσιν, ἀλλὰ ἀπολαύῃ πάσης ἀνενοχλησίας καὶ δεφενδεύσεως τῆ ἰσχύει καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, κρατῶν καὶ κεφαλατικέων αὐτῶ, ὡς ἂν ὄθεν εἴρηται, παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν, καὶ ἐκδουλεύειν ὀφειλῶν καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἵνα κρατῶσι καὶ κεφαλατικέωσι τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου καὶ οἱ γνήσιοι παῖδες αὐτοῦ, ὃ τε κῆρ Δημήτριος καὶ ὁ κῆρ Ἀνδρόνικος, παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, ὡς καὶ οἱ τούτων παῖδες, καὶ εἰ μὲν φανῶσιν ἄξιοι περισσοτέρας εὐεργεσίας, ἵνα γένηται εἰς αὐτούς, εἰ δὲ μὴ, ἵνα λαμβάνωσιν εἰς προσόδιον αὐτῶν κατ' ἔτος πάσας τὰς ἀναγεγραμμένας δόσεις, χωρὶς μόνης τῆς τοῦ φλωριατικοῦ δόσεως, ἣτις ὀφείλει εἶναι τοῦ δημοσίου, καὶ ἐκδουλεύωσι τῆ βασιλείᾳ ἡμῶν τὴν ἀνήκουσαν ὑπὲρ τούτων δουλείαν· οἷος δὲ προτελευτήσῃ ἐκ τούτων, ἵνα ὁ ζῶν κατέχη καὶ τὴν τοῦ τεθνεώτος μερίδα ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσκάστως παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν, ἐπεὶ καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν αὐτῶν ἐγένετο

πρὸς αὐτοὺς καὶ ὁ παρῶν ἀργυρόβουλλος ὄρισμός τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα νοέμβριον τῆς ἐνισταμένης ε' ἰνδ. Ἰεοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἐννακισιοστοῦ λς' ἔτους, ἐν ᾧ καὶ ἡ βασιλεία μου ὑπεσημήνατο †.

† Θεόδωρος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐσεβῆς δεσπότης, Παλαιολόγος ὁ Πορφυρογέννητος †.

Orig. membr. tabularii Neapolitani. Bulla argentea avulsa est. Edidit cum duobus aliis diplomatibus eiusdem tabularii Paschalis Placido, Illustrazione di tre diplomî bizantini del grande archivio di Napoli, Napoli, 1862.

XXXVIII. 6937 (1428) octobri ind. VII.

Imperator Ioannes Palaeologus confirmat argenteas bullas despotae Theodori Palaeologi, quibus Georgio Gemisto in feudum dantur terrae Brysis et Phanarii.

† Ὁ οἰκείος τῆς βασιλείας μου, κῆρ Γεώργιος ὁ Γεμιστός, ἐνεφάνισεν εἰς αὐτὴν ἀργυρόβουλλον τοῦ περιποθήτου ἀταδέλφου τῆς βασιλείας μου, πανευτυχιστάτου δεσπότη τοῦ Πορφυρογεννήτου κῆρ Θεοδώρου τοῦ Παλαιολόγου, διαλαμβάνον, ἵνα ἔχῃ τὸ περὶ τὸ Καστρίον χωρίον, τὴν Βρύσιν, μετὰ τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ περιοχῆς, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀποφέρηται καὶ ἀποκερδαίνῃ πρόσθετον, τὴν τε ὑπὲρ τοῦ κεφαλατικίου δηλονότι, καὶ τὰς δύο μείζας, τὰ τε ἐν αὐτῷ ἑξαλειμματικὰ στασία καὶ πᾶν ἄλλο δημοσιακὸν δίκαιον, ἄνευ μὲν τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑξαμιλίου ἀποταχθέντων ἢ ἀποταχθησομένων κεφαλαίων, ἔχων ἄδειαν ἀξεῖν καὶ βελτιοῦν αὐτὸ κατὰ τὸν ἐνόντα τρόπον ὁμοίως καὶ ὅσους ἂν προσφέρηται ἢ αὐτὸς ἢ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ ξένους, καὶ τοῦ δημοσίου ἀνεπίγνωστοι, καὶ προσκαθήσωσιν ἐκείσε ἐν τῷ τοιούτῳ χωρίῳ, ἵνα ἔχωσι καὶ αὐτοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ καθέξῃ καὶ νεμηθήσεται τὸ αὐτὸ χωρίον μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ γενησομένης ὑπὲρ αὐτοῦ ἀξέσεως εἰς τῶν γνησίων παιδῶν καὶ κληρονόμων αὐτοῦ, ὁ προτιμότερος· καὶ τοῦτο γίνηται κατὰ διαδοχὴν εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον, ὀφείλοντος τοῦ κατέχοντος αὐτὸ ἀεὶ ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν. [ὁμοίως] ἐνεφάνισεν καὶ ἕτερον ἀργυρόβουλλον τοῦ εἰρημένου περιποθήτου ἀταδέλφου τῆς βασιλείας μου, διαλαμβάνον, ὡς ἂν κρατῇ καὶ κεφαλατικεὺς ὁ εἰρημένος κῆρ Γεώργιος

ὁ Γεμιστός τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου μετὰ πάσης τῆς αὐτοῦ νομῆς καὶ συνηθείας καὶ περιοχῆς, λαμβάνων κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας, τὰς τε μείζας, καὶ εἴ τι ἄλλο ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας βασιλικὸν δίκαιον, χωρὶς μόνης τῆς τοῦ φλωριατικοῦ δόσεως· μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευταίην ἵνα κρατῶσι καὶ κεφαλατικεύωσι τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου καὶ οἱ γνήσιοι υἱοὶ αὐτοῦ παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, ὀφείλοντες ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν· καὶ εἴαν προτελευτήσῃ ὁ ἕτερος αὐτῶν, ἵνα ὁ ζῶν κατέχῃ καὶ τὴν τοῦ τεθνεώτος μερίδα παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν. ταῦτα δὴ οὖν τὰ ἀργυρόβουλλα ἐμφανίσας τῇ βασιλείᾳ μου ὁ εἰρημένος κῦρ Γεώργιος ὁ Γεμιστός, παρεκάλεσεν, ἵνα πορίσῃται καὶ χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου εἰς πλείονα τὴν αὐτοῦ ἀσφάλειαν. ἡ βασιλεία μου οὖν εὐμενῶς τὴν αὐτοῦ παράκλησιν προσδεξαμένη, τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον ἐπιχορηγεῖ καὶ ἐπιβραβεύει αὐτῷ, δι' οὗ εὐδοκεῖ, θεσπίζει πρὸς ταῦτα καὶ διορίζεται, ἵνα τὰ εἰρημένα ἀργυρόβουλλα τοῦ περιποθήτου ἀταδέλφου τῆς βασιλείας μου ἔχωσι τὸ κῦρος, τὸ στέργον καὶ τὸ βέβαιον, καὶ κατέχῃ ὁ εἰρημένος οἰκεῖος τῆς βασιλείας μου, κῦρ Γεώργιος ὁ Γεμιστός, τὸ περὶ τὸ Καστρίον χωρίον, τὴν Βρύσιν, μετὰ πάντων τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ, ἄνευ τῆς ὑπὲρ τοῦ Ἑξαμιλίου μόνης δόσεως, ὡς προσίρηται, ἔχων ἄδειαν αὔξειν καὶ βελτιοῦν αὐτὸ καὶ παραπέμπειν καὶ πρὸς τοὺς ἐξ αὐτοῦ γνησίους παῖδας ἐπὶ τῷ παραπέμπεσθαι καὶ παρ' ἐκείνων τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον τρόπον πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν κατὰ διαδοχὴν ἀδιάκοπον εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον, ὀφειλόντων τῶν αἰεὶ κατεχόντων αὐτὸ ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν. ὁμοίως ἵνα ἔχῃ ὁ εἰρημένος κῦρ Γεώργιος ὁ Γεμιστός τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου, λαμβάνων ἐντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ τὰς μείζας καὶ εἴ τι ἄλλο ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας βασιλικὸν δίκαιον, χωρὶς μόνης τῆς τοῦ φλωριατικοῦ δόσεως. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευταίην ἵνα κρατῶσι καὶ κεφαλατικεύωσι τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου καὶ οἱ γνήσιοι υἱοὶ αὐτοῦ παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, ὀφείλοντες ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀνήκου-

σαν δουλείαν. καὶ ὅταν προτελευτήσῃ ὁ ἕτερος αὐτῶν, ἵνα ὁ ζῶν κατέχῃ καὶ τὴν τοῦ τεθνεώτος μερίδα παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν κατὰ τὴν περίληψιν καὶ ἰσχὺν καὶ δύναμιν τῶν εἰρημένων ἀργυροβούλλων τοῦ περιποθήτου ἀδελφοῦ τῆς βασιλείας μου, πανευτυχιστάτου δεσπότη τοῦ Πορφυρογεννήτου. τῇ γοῦν ἰσχύι καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου καθέξῃ ὁ εἰρημένος κῆρ Γεώργιος ὁ Γεμιστός τὸ περὶ τὸ Καστρίον χωρίον, τὴν Βρύσιν, μετὰ πάντων τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ, ἄνευ τῆς ὑπὲρ τοῦ Ἑξαμιλίου μόνης δόσεως, ὡς προεῖρηται, ἔχων ἄδειαν αὔξειν καὶ βελτιοῦν αὐτὸ καὶ παραπέμπειν καὶ πρὸς τοὺς ἐξ αὐτοῦ γνησίους παῖδας ἐπὶ τῷ παραπέμπεσθαι καὶ παρ' ἐκείνων τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον τρόπον πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν κατὰ διαδοχὴν ἀδιάκοπον εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον, ὀφειλόντων τῶν αἰεὶ κατεχόντων αὐτὸ ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν. ἔτι ἵνα ἔχῃ ὁ εἰρημένος κῆρ Γεώργιος ὁ Γεμιστός τὸ κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου, λαμβάνων ἐντὸς τοῦ προσοδίου αὐτοῦ πάντα τὰ δίκαια τοῦ κεφαλατικίου τῆς αὐτῆς χώρας καὶ τὰς μείζας καὶ εἴ τι ἄλλο ὀφείλουσιν οἱ ἔποικοι τῆς αὐτῆς χώρας βασιλικὸν δίκαιον, χωρὶς μόνης τῆς τοῦ φλωριατικοῦ δόσεως· μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν κρατήσῃ καὶ κεφαλατικεύσῃ τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ τὴν χώραν τοῦ Φαναρίου καὶ οἱ γνήσιοι δύο υἱοὶ αὐτοῦ παρ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, ὀφείλοντες ἀποδιδόναι ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν. καὶ ὅταν τελευτήσῃ ὁ ἕτερος αὐτῶν, ἵνα ὁ ζῶν κατέχῃ καὶ τὴν τοῦ τεθνεώτος μερίδα παρ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ζωὴν κατὰ τὴν περίληψιν καὶ ἰσχὺν καὶ δύναμιν τῶν εἰρημένων ἀργυροβούλλων τοῦ περιποθήτου ἀδελφοῦ τῆς βασιλείας μου, πανευτυχιστάτου δεσπότη τοῦ Πορφυρογεννήτου. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ὁ παρῶν χρυσοβούλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς νῦν [τρεχούσης] ἐβδόμησιν Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑννακισιοστοῦ τριακισιοστοῦ ἐβδόμου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημῆνατο κράτος.

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος †.

Orig. membr. tabularii Neapolitani. Aurea bulla avulsa est.

XXXIX. 6939—1431. 26. maii ind. IX.

*Imperator Ioannes Palaeologus prorogat in annos quinque anteriores pactio-
nes cum Venetis factas.*

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς
καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος καὶ
ἀεὶ αὐγουστός, ἐπεὶ ὁ ἐπιφανὴς καὶ μεγαλοπρεπὴς κῦρ
Φραντζέσκος Φούσκαρις, θεοῦ χάριτι δούξ Βενετίας καὶ τὰ λοιπὰ,
πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν τῆς ἡμετέρας βασιλείας παρουσίαν ἀπέστειλεν ἐν
τῇ Κωνσταντινουπόλει, τῇ ἡμῶν περιφήμῃ πόλει, τὸν ἐξηρημένον,
εὐγενῆ καὶ φρόνιμον ἄνδρα, κῦρ Μαρτίνον δὲ Μοῦστον, ἔντιμον καὶ
περιφανῆ ἀποκρισιάριον αὐτοῦ εἰς τὰ μέρη τῆς Ῥωμανίας, σὺνδικόν
τε καὶ ἐπίτροπον αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς κυροῦ
δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, ἔχοντα ἐντελῆ ἐξουσίαν καὶ
ἄδειαν καὶ ὄρισμόν τρακταῖσαι καὶ ποιῆσαι καὶ βεβαιῶσαι καὶ πλη-
ρῶσαι τρέβας καὶ συνθήκας τὰς κατωτέρω γραφησομένας μεταξὺ
ἡμῶν τε καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας καὶ τοῦ προειρημένου κυροῦ
δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, καθὼς δηλοῦται διὰ τινος
γράμματος δουκικοῦ αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς δουκὸς
καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, κατωχυρωμένου βούλλη μολιβδίνῃ μετὰ
σχοινίου μεταξωτοῦ, δοθέντος ἐν τῷ δουκικῷ παλατίῳ αὐτοῦ τοῦ κου-
μουνίου ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ σαρκώσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ
τριακοστῷ, ἰνδικτιῶνι ἡ, ἡμέρᾳ ια' τοῦ μαΐου μηνὸς κατὰ τὸ ἔθος τῆς
Βενετίας, ἔτι δὲ καὶ διὰ γράμματος δουκικοῦ πιστώσεως αὐτοῦ τοῦ
κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας σταλέντος ἡμῖν καὶ τῇ
ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ καὶ δοθέντος ἐν τῷ προειρημένῳ παλατίῳ τοῦ ῥη-
θέντος κουμουνίου ἔτει, μηνί, ἡμέρᾳ καὶ ἰνδικτιῶνι, ὡς ἀνωτέρω· καὶ
μέντοι μετὰ ποικίλας ὀμιλίας καὶ τρακταῖσμοὺς γενομένας μεταξὺ
ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ προειρημένου συνδίκου,
ἐπιτρόπου καὶ ἀποκρισιάριου περιφανοῦς, ἡμεῖς Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ
τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος
δι' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ἔτι τε τῶν κληρονόμων καὶ δια-
δόχων ἡμῶν, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ εἰρημένος ἀποκρισιάριος, σὺνδικος καὶ
ἐπίτροπος δικαίῳ καὶ ὀνόματι τοῦ προειρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ
τοῦ κουμουνίου Βενετίας ὑπὲρ εἰρήνης καὶ ἀγάπης ἑκατέρωθεν ὀφεί-

λομένης τηρηθῆναι καὶ φιλίας ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἀβξηθησομένης ἐπι-
καλεσάμενοι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, συνέβημεν ἐπὶ τούτοις, δηλονότι,
ἵνα ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέχρι πέντε ἐτῶν
τῶν ἐφεξῆς ἀκολουθησόντων μεταξύ ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας
ἡμῶν καὶ τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, ἔτι τε τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων
ἡμῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας καὶ
πάντων τῶν ὑποτεταγμένων αὐτοῖς διαμένωσιν ἐν ἰσχύι καὶ ἀκμῇ
εἰλικρινεῖ καὶ ὁμονοίᾳ τρέβαι ὀφείλουσαι διαρκεῖν, στηρίζοντες καὶ
βεβαιοῦντες μέχρι τῆς εἰρημένης διωρίας πάσας τὰς παρελθούσας
καὶ ἐκπνευσάσας τρέβας μετὰ πάντων τῶν κεφαλαίων, τῶν καταστά-
σεων, τῶν στοιχημάτων, τῶν συμφωνιῶν, τῶν ἐπερωτήσεων, βεβαιώ-
σεων τε καὶ ζημιῶν ἐπιθέσεων καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐμπερι-
χομένων ἐν ταῖς τρέβαις ταῖς ἀνωτέρω δηλουμέναις, ταῖς παρελθού-
σαις, καθὼς μέχρι τοῦ νῦν καθέστηκε σῦνηθες, μετὰ τῶν διασαφή-
σεων καὶ προσδιορισμῶν τῶν κάτωτέρω γραφησομένων, δηλονότι, ὅτι
εἰ καὶ ὁ κύρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας φανερώς ἔχουσιν ἀπὸ
τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν τῶν τε νέων καὶ παλαιῶν, ὥστε ἐξεῖναι τοῖς
Βενετικοῖς αὐτῶν ὠνεῖσθαι ἐλευθέρως οἰκίας, κάμπους, περιβόλια
καὶ κτήματα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ πάσῃ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν,
ὅμως ὁ προειρημένος κύρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας, κατα-
νοοῦντες τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς βασιλείας ἡμῶν, ἵνα ἐπιγνώ-
μεν τὴν αὐτῶν καλὴν διάθεσιν πρὸς τὴν ἡμετέραν συντήρησιν, προε-
νοήσαντο ὀδῶν κουρτεσίας καὶ ἀγάπης ἀρέσαι ἡμῖν τοῦτον τὸν τρό-
πον, τοῦτ' ἔστιν, ὅτι μὴ ἐλαττουμένων διὰ τοῦτο πασῶν τῶν ἐλευθε-
ριῶν τε καὶ φραγγισιῶν, ἃς ἔχουσι καὶ ἔχειν ὀφείλουσιν οἱ Βενέτι-
κοὶ διὰ τῶν τρεβῶν, κωλύσουσι τοὺς αὐτῶν Βενετικούς, ὥστε μέχρι
τῆς συμπληρώσεως καὶ διωρίας τῶν παρούσων τρεβῶν μὴ ἀγοράσαι
ὄσπῆτια, τόπους, περιβόλια καὶ κτήματα, ἐναπομενόντων τῶν νῦν
ὄντων ἐν ταῖς χερσὶ τῶν Βενετικῶν μετὰ τῶν τρόπων ἐκείνων καὶ
τῶν καταστάσεων, καθ' ἃς κατέχουσι ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν, δηλο-
ποιουμένου, εἰ καὶ τὰ μάλιστα διὰ τῶν τρεβῶν ἱκανῶς ἔστι δῆλον
καὶ οὐ δεῖ ἐπὶ πλείω σαφηνίσεως, ὅτι διὰ τὴν εἰρημένην πρόφασιν
οὐδεμίᾳ καινότης, δόσις, κομμέρκιον ἢ ἐμφύτευμα δυνήσεται ἐπιτε-
θῆναι δι' ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐπὶ ταῖς οἰκίαις, τοῖς
τόποις, τοῖς κτήμασι καὶ περιβολοῖς τοῖς νῦν οὖσιν ἐν ταῖς χερσὶ

τῶν Βενετικών, ἧτις καινότης ἢ βάρος δυνήσεται ἀνακύφαι εἰς βλάβην καὶ ζημίαν τῶν Βενετικών. ἔτι ἐπειδὴ ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς εἶπομεν τῷ εἰρημένῳ συνδίκῳ, ἀποκρισιάρῳ καὶ ἐπιτρόπῳ, ὅτι αἱ πρόσοδοι καὶ τὰ κομμέρκια ἡμῶν βλάπτονται διὰ τὰ πολλὰ καπηλεία, ἅπερ οἱ Βενετικοὶ κρατοῦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τὴν μεγάλην ἀμετρίαν τοῦ οἴνου τοῦ πωλουμένου ἐν αὐτοῖς, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα ὀφείλουσι προνοήσασθαι πρὸς τοῦτο, τούτου χάριν, εἰ καὶ μάλιστα διὰ τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν ἔξεστι τοῖς Βενετικοῖς κρατεῖν καπηλεία κατὰ πάντα ἀριθμὸν καὶ ἀγοράζειν καὶ πωλεῖν ἐλευθέρως, καθὼς ἂν βούλωνται, ὅμως ἡδὴ κουρτεσίας καὶ ἀγάπης ἐκρίναμεν πρόνοιαν ποιήσασθαι τοῦτον τὸν τρόπον, δηλονότι μέχρι τῆς διωρίας τῶν παρούσῳ τρεβῶν ὁ προειρημένος κῦρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας τάξουσιν, ὅτι οἱ Βενετικοὶ αὐτῶν ἔξουσι ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει δεκαπέντε μόνον καπηλεία, καὶ τὰ ἄλλα πάντα παυθήσονται, ἐν οἷς δήπου τεταγμένοις καπηλείοις οἱ Βενετικοὶ αὐτῶν δυνήσονται πωλεῖν οἶνον παντοῖον κατακοπτικῶς ἐν οἰαδήποτε ποσότητι χωρὶς τινος βάρους, νοουμένου, ὅτι διὰ τὴν συγκατάβασιν ταύτην οὐ νοηθήσεται διὰ τοῦτο ἐλαττοῦσθαι ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ τὰς ἐλευθερίας καὶ φραγγισίας τῶν Βενετικών, καθὼς ἐστὶ δίκαιον. ἔτι μέσον ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ εἰρημένου κυροῦ ἀποκρισιάρου συνδίκου καὶ ἐπιτρόπου γέγονε σαφές ὑπὲρ τοῦ πάσαν ἀμφιβολίαν ἀναιρεθῆναι, δύνασθαι τοὺς Βενετικούς πωλεῖν ἐλευθέρως σῖτον ἐν παντὶ μέρει καὶ τόπῳ τῆς βασιλείας ἡμῶν, ὅπου οὐκ ἐστὶ προσφορίον, σωζομένου τοῦ μὴ τὸν σῖτον ἐκεῖνον γεωργηθῆναι ἐν τῇ ἡμετέρῃ βασιλείᾳ, ὅπερ διαμενέτω κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν· εἰ δὲ οἱ Βενετικοὶ θέλουσι πωλεῖν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προσφορίου, δύνανται πωλεῖν ἀποδιδόντες τὸ κομμέρκιον, πλὴν εἴ τις Ῥωμαῖος θελήσει πωλεῖν σῖτον, ὅπου ὁ Βενετικὸς πωλεῖ ἔξω προσφορίου, τότε ὁ Βενετικὸς κομμέρκιον οὐκ ἀποφλήσει διὰ τὸ ἐλευθέρως δύνασθαι πωλεῖν. καὶ ἐπι ἐγένοντό τινες διαφοραὶ μέσον ἡμῶν τε καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας περὶ τοῦ τόπου τοῦ προσφορίου, ὑπὲρ μείζονος σαφηνείας τάττημεν, ὅτι ὁ τόπος τοῦ προσφορίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔστω καὶ εἶναι νοεῖσθω κατὰ τὰ ὅρια τὰ ἀρχῆθεν εἰωθότα. ἔτι ὁ ῥηθεὶς ἀποκρισιάρτος, συνδικὸς καὶ ἐπίτροπος εἶπεν ἡμῖν, ὅτι τινὲς Βενετικοὶ καὶ ὡς Βενετι-

κοι καταλογιζόμενοι παρὰ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐγένοντο Ῥωμαῖοι, ἀρκούμεθα ἡμεῖς ὁ τε βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ἀνακαλέσασθαι πάντας τοὺς Βενετικούς καὶ τοὺς ὡς Βενετικούς καταλογιζομένους τοὺς γεγονότας Ῥωμαίους ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἐσχάτων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει μέχρι τῶν νῦν, οὕτω καὶ τοιοῦτοτρόπως, ὅτι οἱ Βενετικοὶ οἱ γεγονότες Ῥωμαῖοι εἰς τὸ ἐξῆς οὐ διαβιβασθήσονται ὡς Ῥωμαῖοι, ἀλλ' ὡς Βενετικοί. ἔτι ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν ἐξωτερικῶν κρασιῶν ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπισχνούμεθα καὶ ἀρέσκει ἡμῖν γενέσθαι καὶ φυλάττεσθαι κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ἔτι περὶ τῆς πράξεως τοῦ σίτου ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν λέγομεν καὶ ἀρέσκει ἡμῖν γενέσθαι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σίτου καὶ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν, μενουσῶν τῶν ἄλλων πασῶν ἐλευθεριῶν καὶ φραγγισιῶν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἄλλαις πραγματείαις καὶ τοῖς πράγμασιν εἰς τὴν αὐτῶν κατάστασιν κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ἔτι ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπισχνούμεθα τῷ εἰρημένῳ ἀποκρισιάρῳ, συνδίκῳ καὶ ἐπιτρόπῳ, ὥστε πάντα τὰ καινουργήματα, ἀποστερήσεις, ἀδικίας, προσκρούσματα καὶ ζημίας τὰς γενομένας δι' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν τοῖς ὑποτεταγμένοις τῷ κορῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμονίῳ Βενετίας ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ ταῦτα ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν καταλῦσαι καὶ κατορθώσασθαι καὶ ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ὀφειλομένην εἶναι καὶ ἐν ἣ ἦσαν καταστάσει, καθὼς ἐστὶ δίκαιον καὶ ὀφείλομεν κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ εἰρημένος ἀποκρισιάρχος, σύνδικος καὶ ἐπίτροπος ὀνόματι καὶ δικαίῳ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμονίου Βενετίας ὑπισχνεῖται ἡμῖν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν πάντα τὰ ἄλλα καινουργήματα, ἀποστερήσεις, ἀδικίας, προσκρούσματα καὶ ζημίας τὰς γενομένας διὰ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμονίου Βενετίας τοῖς ὑποτεταγμένοις ἡμῖν ἐν τῷ καιρῷ καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ μετὰ ταῦτα ἐναντίως τοῦ τύπου τῶν τρεβῶν καταλῦσαι καὶ διορθώσασθαι καὶ ἐπαναγαγεῖν εἰς τὴν ὀφειλομένην εἶναι καὶ ἐν ἣ ἦσαν καταστάσει, καθὼς ἐστὶ δίκαιον καὶ ὀφείλουσι κατὰ τὸν τύπον τῶν τρεβῶν. ἔτι ἐπειδὴ ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ἐνεχό-

μεθα καὶ ἀπολειπαζόμεθα δοῦναι καὶ ἀποφλῆσαι τῷ κυρῷ δουκὶ
 καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ὑπὲρ ἱκανοποιήσεως τῶν παλαιῶν ζημιῶν
 ὑπέρπυρα χιλιάδας δεκαεπτὰ καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τρία, ὑπισχνού-
 μεθα τῷ εἰρημένῳ ἀποκρισιαρίῳ, συνδίκῳ καὶ ἐπιτρόπῳ ὀνόματι τῷ
 προειρημένῳ δοῦναι καὶ ἀποφλῆσαι τὰ τοιαῦτα ὑπέρπυρα διὰ πέντε
 ἐτῶν τῶν ἐφεξῆς ἐλευσομένων, ἀρχομένης τῆς διωρίας τῶν εἰρημένων
 χρόνων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς βεβαιώσεως τοῦ παρόντος συμβολαίου,
 δηλονότι ἡμέρα εἰκοστῇ ἕκτῃ τοῦ μαΐου, διαιροῦντες τὰς εἰρημένας
 δεκαεπτὰ χιλιάδας τὰ ὑπέρπυρα καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τρία κατὰ
 πέμπτον καὶ ἀποδιδόντες τὸ ἐπιβάλλον μέρος, δηλονότι τὸ πέμπτον,
 ὅπερ ἐστὶν ὑπέρπυρα τρισχίλια τετρακόσια τριακονταδύο, κοκκία δε-
 κατέσσαρα ἡμισυ ἢ ἕγγιστα καὶ οὕτω κατὰ διαδοχὴν, μέχρις ἂν
 πληρωθῇ ἢ ἀπόφλησις τῶν εἰρημένων δεκαεπτὰ χιλιάδων ὑπερπύρων
 καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα τριῶν, καὶ ἱκανοποιήσωμεν ἀκεραίως ἐν ταῖς
 εἰρημέναις διωρίαις τῶν προειρημένων πέντε ἐτῶν, συνάπτοντες ἐξ
 ἑνιαυτοῦ εἰς ἑνιαυτὸν κατὰ διαδοχὴν, δηλονότι ἀπὸ τοῦ μαΐου μηνός,
 ὡς προεῖρηται, ἃ δὴ πάντα ὑπέρπυρα δώσομεν καὶ ἀποφλήσομεν ἐν
 τοῖς εἰρημένοις καιροῖς καὶ διωρίαις πάσης προφάσεως ἀναιρουμένης
 ἐν χερσὶ τοῦ μπαϊούλου τῶν Βενετικῶν τοῦ κατὰ καιρὸν εὐρισκομέ-
 νου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ ᾧτινι ἢ οἷσιν ὁ κύρ δουξ καὶ τὸ
 κουμούνιον Βενετίας ἀποτάξωσι, σωζομένων διόλου καὶ φυλαττομένων
 πασῶν καὶ ἐκάστων ζημιῶν τῶν Βενετικῶν τῶν μὴ τεταγμένων, αἷς
 διὰ τῆς παρούσης τρέβας μὴ ἔστω ἐλάττωσις, καὶ ἀνάπαλιν καὶ σω-
 ζομένων δηλονότι καὶ φυλαττομένων ἀκεραίως καὶ τῷ κυρῷ δουκὶ
 καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας πάντων τῶν δικαίων καὶ ἀγωγῶν, ἃ δὴ
 καὶ ἃς ὁ κύρ δουξ καὶ τὸ κουμούνιον Βενετίας ἔχουσι καὶ ἔχειν
 δυνήσονται καθ' ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐν τινι συμβολαίῳ
 δουκάτων χρυσῶν τριάκοντα χιλιάδων περί τε κεφαλαίου καὶ τόκου
 καὶ ζημιῶν καὶ ἐξόδου καὶ τῶν διὰ μέσου καὶ πάντων τῶν ἄλλων
 τῶν τούτοις ἀπρωρημένων, ὡς ἐν τῷ συμβολαίῳ τοῦ χρέους πε-
 ριέχεται, ὃ δὴ συμβόλαιον καὶ χρέος μὴ νοεῖσθω, μηδὲ νοεῖσθαι
 δύναιτο διὰ τὴν παροῦσαν τρέβαν ἢ συμφωνίαν ὅπως οὖν ἀφειμέ-
 νον, ἄκυρον ἢ ἀνατετραμμένον, μᾶλλον μὲν οὖν ἐν τῇ αὐτοῦ
 καταστάσει καὶ βεβαιότητι καὶ τῷ δικαίῳ, ἐν οἷς ἦν καὶ πρὸ τοῦ
 γενέσθαι τὴν παροῦσαν τρέβαν, βέβαιον καὶ ἀκεραῖον διαμενέτω καὶ

ἔσται καὶ εἶναι νοεῖσθω, γραφὲν τὸ εἰρημένον συμβόλαιον ἔτει χιλι-
 στῷ τριακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τρίτῳ, ἡμέρα εἰκοστῇ πρώτῃ τοῦ
 ἀγούστου τῆς ια' Ἰνδικτιῶνος χειρὶ Πέτρου ντὲ Ἀρένα, πρεσβυτέρου
 τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου ἐν τῇ Βενετία καὶ νο-
 ταρίου Βενετίας καὶ καντζελαρίου τοῦ κοροῦ μπαϊούλου τῶν ἐν τῇ
 Κωνσταντινουπόλει Βενετικῶν, ὑπὲρ ὧν χρυσῶν δουκάτων τριάκοντα
 χιλιάδων καὶ ἐτέρων τῶν προειρημένων ἐν τῷ ῥηθέντι συμβολαίῳ
 διαλαμβανομένων ὁ κῆρ δούξ καὶ τὸ κομπούνιον Βενετίας ἔχουσιν
 εἰς ἐνέχυρα κόσμια τῆς βασιλείας τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐν τῷ ῥηθέντι
 συμβολαίῳ, καὶ σωζομένων ἀεὶ καὶ τηρουμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ
 τῷ κομπονίῳ Βενετίας ἀκεραίως πάντων τῶν δικαίων καὶ ἀγωγῶν,
 ἃ δὴ καὶ ἃς ὁ κῆρ δούξ καὶ τὸ κομπούνιον Βενετίας ἔχουσιν καὶ
 ἔχειν δύνανται κατὰ τῆς βασιλείας ἡμῶν περὶ δουκάτων χρυσῶν
 [πέντε] χιλιάδων τῶν δανεισθέντων τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν ἐν τῇ Αἴνῳ
 διὰ τινος σὺρ Μαρίνου Φαρέτρου ὀνόματι τοῦ κοροῦ δουκὸς καὶ τοῦ
 κομπονίου Βενετίας, ὑπὲρ ὧν ὁ κῆρ δούξ καὶ τὸ κομπούνιον Βενε-
 τίας ἔχουσιν εἰς ἐνέχυρον ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡμῶν παλάξιον ἐν,
 οὕτω μέντοι, ὅτι ἀποφληθέντων τῶν εἰρημένων πέντε χιλιάδων δου-
 κάτων χρυσῶν τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κομπονίῳ Βενετίας ἐνεχέσθω-
 σαν τὸ εἰρημένον παλάξιον τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ ἀποδοῦναι. ἔτι ὁ
 εἰρημένος κῆρ ἀποκρισιάριος, σύνδικος καὶ ἐπίτροπος τοῦ κοροῦ
 δουκὸς καὶ τοῦ κομπονίου Βενετίας διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας
 καὶ τρέβας ἀφήσιν, ἀνατρέπει καὶ καταλύει πάσας τε καὶ ἐκάστας
 τὰς ἄλλας ἀδικίας, βαρότητας καὶ ζημίας τὰς ἐπενεχθείσας παρ'
 ἡμῶν καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τῶν λαῶν καὶ ὑποτεταγμένων
 ἡμῖν τοῖς Βενετικοῖς καὶ πιστοῖς τοῦ κοροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κομπο-
 νίου Βενετίας ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, ἐλευθερῶν καὶ ἀπολύων καὶ
 ἐλευθέρους καὶ ἀπολελυμένους εἰς τὸ διηγεκὲς εἶναι θέλων ἡμᾶς καὶ
 τὴν βασιλείαν ἡμῶν καὶ τοὺς λαοὺς ἡμῶν καὶ τοὺς κληρονόμους
 καὶ διαδόχους ἡμῶν ἀπὸ τῶν εἰρημένων ἀδικιῶν, ζημιῶν τε καὶ
 προσκομμάτων τῶν ἐπενεχθέντων καὶ γενομένων παρὰ τῶν προηγη-
 σαμένων ἡμᾶς καὶ τῶν λαῶν τῶν ὑποτεταγμένων ἡμῖν καὶ τῆς βα-
 σιλείας ἡμῶν καὶ ἰδίως περὶ ἐκείνων τῶν τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ
 κομπονίῳ Βενετίας καὶ τοῖς πολίταις Βενετικοῖς ἐπενεχθέντων καὶ
 γεγονότων ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τῆς μακαρίας καὶ ὁσιωτάτης μνήμης

κυροῦ Ἀνδρρνίκου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστοῦ βασιλέως καὶ αὐτο-
 κράτορος Ῥωμαίων, τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ Θεοῦ τῆς βασιλείας μου,
 ποιῶντος ἡμῖν καὶ τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ τοῦ εἰρημένου ἀποκρισια-
 ρίου, συνδίκου καὶ ἐπιτρόπου ὀνόματι καὶ δικαίῳ τοῦ εἰρημένου κυ-
 ροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας δεχομένοις καὶ λαμβάνουσι
 τέλος, ἐλευθερίαν, ὑπόσχεσιν καὶ συμφωνίαν, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς μὴ
 ἀπαιτεῖν ἢ μνημονεύειν περὶ τῶν προειρημένων πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν
 βασιλείαν ἡμῶν, τοὺς τε κληρονόμους καὶ διαδόχους ἡμῶν, καὶ ὁμοίως
 ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν δι' ἡμῶν καὶ τῶν κληρο-
 νόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν ἀφίεμεν διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας καὶ
 τρέβας, ἀκυροῦμεν καὶ ἀνατρέπομεν καὶ καταλόομεν πάσας τε καὶ
 ἐκάστας τὰς ἄλλας ἀδικίας καὶ βαρύτητας καὶ ζημίας τὰς ὅπωςδῆ-
 ποτε ἐπενεχθείσας ἡμῖν καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν καὶ τοῖς προηγησα-
 μένοις ἡμᾶς διὰ τοῦ προειρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου
 Βενετίας, τῶν τε καπετάνων τῶν Βενετῶν, εἴτε παρ' οἰωνδήτινων
 ἄλλων ὀφφικιαλίων, προνοητῶν, ρεκτόρων, καὶ πάντων ἄλλων οἰων-
 δήτινων ὑποτεταγμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας,
 καὶ δὴ ἀπὸ τῶν προειρημένων πάντων καὶ ἐκάστων τῶν συμβάντων
 καὶ γενομένων καὶ ἐπενεχθέντων ἔστωσαν καθόλου ἀπολελυμένοι
 καὶ ἀναπεπαιμένοι, ἀναπαύοντες καὶ ἀπολύοντες καὶ εἰς τὸ διηνεκές
 ἐλευθεροῦντες τὸν εἰρημένον κύρ δουκαν καὶ τὸ κουμουνιον Βενε-
 τίας, τοὺς λαοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ὑποτεταγμένους αὐτοῖς ἀπὸ πασῶν
 τῶν προειρημένων ἀδικιῶν καὶ τῶν ἄλλων ὅπωςδῆποτε ἡμῖν καὶ τοῖς
 προηγησαμένοις ἡμᾶς καὶ τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ ἐπενεχθέντων προ-
 σκομμάτων καὶ ζημιῶν μέχρι τῆς παρούσης σήμερον ἡμέρας, ὡς
 ἀνωτέρω προείρηται, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῶν τελευταίων τρεβῶν τῶν
 γενομένων ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. περὶ δὲ τῶν
 ἔργων τῆς Τενέδου μηδεμίᾳ γενέσθω μνήμη κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλὰ
 μενέτωσαν οὕτως ἐν μετεώρῳ, μέχρις ἂν ὁ ὠρισμένος χρόνος τῆς
 παρούσης τρέβας διαμένῃ. ἔτι δὲ μὴ νοουμένου διὰ τῆς παρούσης
 τρέβας καὶ συμφωνίας, ὅτι ἐὰν ὡσὶ τινὰ συμβόλαια καὶ συμφωνίαι
 ἢ στοιχήματα, ἐξ ὧν ἢ ἐκ τῆς δυνάμεως ἐκείνων τινὲς Ῥωμαῖοι
 ὑποτεταγμένοι ἢ πιστοὶ ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐνέχονται
 ἢ ὀφείλουσι Βενετῶν τισὶν ὑποτεταγμένοις καὶ πιστοῖς τῷ κυρῷ
 δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας, ἢ ἀνάκαλιν Βενετῶν τινὲς ὑποτε-

ταγμένοι καὶ πιστοὶ τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ἐνέ-
χονται ἢ ὀφείλουσι Ῥωμαίοις τισὶν ὕποτεταγμένοις καὶ πιστοῖς ἡμῶν
καὶ τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν ὅπωςδῆποτε, ἔσονται ἀφειμένα ἢ ἀνατετραμ-
μένα ἢ ἄκυρα, μᾶλλον μὲν οὖν ἐκδηλότερον νοεῖσθω καὶ δηλούσθω
διὰ τοῦ παρόντος στοιχήματος καὶ τῶν τρεβῶν, ὅτι αὐτοὶ οἱ τοιοῦ-
τοι Βενετικοί, πιστοὶ καὶ ὕποτεταγμένοι τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κου-
μουνίῳ Βενετίας δυνήσονται καὶ ἰσχύσουσι χρῆσθαι τοῖς δικαίοις
αὐτῶν καθ' οἷωνδῆτενων Ῥωμαίων τῶν ὀφειλόντων αὐτοῖς, οἷς δὴ
Βενετικοῖς καὶ ἐκάστῳ αὐτῶν ἡμεῖς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ποιήσομεν
καὶ γενέσθαι διαπραξόμεθα δίκαιον διευθετημένον καὶ ἐντελές, ὡς
πρότερον ἐνειχόμεθα, ἀκεραίως καὶ νῦν ὀφείλομεν· καὶ κατὰ τὸν
ὁμοῖον τρόπον οἱ ἡμέτεροι Ῥωμαῖοι δυνήσονται καὶ ἰσχύσουσι χρῆ-
σθαι τοῖς δικαίοις αὐτῶν καθ' οἷωνδῆποτε Βενετικῶν πιστῶν καὶ
ὕποτεταγμένων τῷ κυρῷ δουκὶ καὶ τῷ κουμουνίῳ Βενετίας ὀφειλόν-
των αὐτοῖς, οἷστισι δὴ Ῥωμαίοις ὁ κῦρ δουξ καὶ τὸ κουμουνιον
Βενετίας, ὁ μπαϊοῦλος καὶ ὁ ρέκτωρ καὶ οἱ ὀφφικιάλιοι τοῦ κυροῦ
δουκὸς Βενετίας ὅπουδῆποτε καθεστῶτες δίκαιον ποιήσονται διευθε-
τημένον καὶ ἐντελές, ὡς πρότερον ἠνείχοντο, ἀκεραίως καὶ νῦν ὀφεί-
λουσι, σωζομένων ἀεὶ καὶ τηρουμένων πασῶν καὶ ἐκάστων τῶν πα-
ραφυλάξεων καὶ καταστάσεων καὶ ὑποσχέσεων καὶ διασαφήσεων εἴτε
περὶ ζημιῶν τῶν μὴ ταχθειῶν, ἰδίως ῥηθειῶν καὶ ὀνομασθειῶν,
εἴτε περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀνωτέρω ὀνομασθέντων, οἷς διὰ τῆς παρού-
σης τρέβας ἢ ἀφέσεως τῶν ἀδικιῶν, τῶν προσκομμάτων καὶ τῶν
ζημιῶν μὴ νοεῖσθω κατὰ τι ἐλάττωσις. ἅπερ δὴ πάντα καὶ ἕκαστα
τὰ ἀναγεγραμμένα ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν ὑπὲρ
ἡμῶν καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια τοῦ
θεοῦ εὐαγγέλια, εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν, εἰς τὴν φυχὴν
ἡμῶν, ἀφάμενοι τῶν γραφῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου κυροῦ ἀπο-
κρισιαρίου, συνδίκου καὶ ἐπιτρόπου, καὶ αὐτὸς ὁ κῦρ ἀποκρισιά-
ριος, σύνδικος καὶ ἐπίτροπος ὀνόματι τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ
κουμουνίου Βενετίας, ἀφάμενος τῶν αὐτῶν ἱερῶν γραφῶν, καὶ εἰς τὴν
φυχὴν αὐτοῦ τοῦ κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας καὶ εἰς
τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυ-
ρὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὀνόματι τῶν προειρημένων καὶ τοῦ κουμουνίου Βε-
νετίας, ὡμόσαμεν καὶ ὕπεσχέθημεν ἀλλήλοις, βέβαια καὶ ἀμετακί-

νητα τὰ προειρημένα πάντα ἔχειν τε καὶ κρατεῖν καὶ ἀπαράθραυστα συντηρεῖν καὶ ἀποπληροῦν ἢ φυλάττεσθαι καὶ ἀποπληροῦσθαι ποιῆσαι καὶ μὴ ἐναντίως ποιῆσαι ἢ ἐπελθεῖν τοῖς προειρημένοις ἢ ἐν τινι τῶν προειρημένων δι' ἡμῶν ἢ δι' ἄλλων ἀπὸ δικαίου ἢ φάκτου τρόπῳ τινὶ ἢ μηχανῇ ἢ αἰτία ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνοχῇ τῶν ἡμετέρων καὶ τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ τοῦ εἰρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ἀγαθῶν τῶν τε νῦν ὄντων καὶ ἐσομένων, ὧν πάντων εἰς μαρτυρίαν καὶ καθαρωτέραν βεβαίωσιν ἡμεῖς ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλεία ἡμῶν τὰς παρούσας τρέβας γενέσθαι καὶ γραφῆναι προσετάξαμεν γράμμασιν ἑλληνικοῖς καὶ λατινικοῖς, ἑλληνικοῖς μὲν διὰ χειρὸς βασιλικοῦ νοταρίου Γεωργίου τοῦ Μανικαῖτου, λατινικοῖς δὲ διὰ χειρὸς Νικολάου γιέ Μαρτινότζιω τοῦ ποτε Γάλμοτι γιέ Φάνω *) καὶ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ νοταρίου καὶ καντζελαρίου τοῦ εἰρημένου κυροῦ ἀποκρισιαρίου καὶ ἔτι ἐν τῇ ἀβλῇ τῶν Βενετικῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, καὶ εἰς μείζονα ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν τῶν εἰρημένων τρεβῶν ἰδίᾳ ἡμῶν χειρὶ ἐρυθροῖς γράμμασιν ὑπεγράψαμεν καὶ ἡμετέρα χρυσῇ βούλλῃ ἀπηρωρημένη κατωχυρωθῆναι ἐποιήσαμεν καὶ προσετάξαμεν, ἃς τῷ προειρημένῳ ἀποκρισιαρίῳ, συνδίκῳ καὶ ἐπιτρόπῳ δεδώκαμεν, ἔχοντες παρ' ἡμῖν ἑτέρας ὁμοίας τρέβας τὴν αὐτὴν περίληψιν ἐχούσας καὶ κατωχυρωμένας τοῦ κουμουνίου Βενετίας καὶ τοῦ εἰρημένου κυροῦ ἀποκρισιαρίου καὶ συνδίκου βούλλῃ κηρίνη, τῆς τοῦ ἁγίου Μάρκου εἰκόνης ἐντετυπωμένης, ἃ δὴ πάντα καὶ ἕκαστα τὰ ἀναγεγραμμένα ἐγένοντο ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ τριακοστῷ πρώτῳ, Ἰνδικτιῶνος θ'. ἡμέρα κς' τοῦ μαΐου κατὰ τὸν τῶν Λατίνων δρόμον, ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου ἑξακισχιλιοστῷ ἑνακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑνάτῳ, Ἰνδικτιῶνος θ', ἐν μηνὶ καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἀνωτέρῳ γεγραμμένη, παρόντων μαρτύρων ἰδίως πρὸς ταῦτα τὰ ἀνωτέρῳ γεγραμμένα προσκληθέντων καὶ ἀξιωθέντων τοῦ τε οἰκείου τῇ βασιλείᾳ μου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Λεοντάρη καὶ τοῦ περιποθήτου ἑξαδέλφου αὐτῆς κυροῦ Δημητρίου Παλαιολόγου τοῦ Καντακουζηνοῦ καὶ τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ αὐτῆς κυροῦ Λουκά Νοταρά τοῦ διερμηνευτοῦ, Λατίνων

*) Versio latina habet: de Martinotijs quondam Galaocti de Fano.

δὲ τῶν εὐγενῶν καὶ φρονίμων ἀνδρῶν κυροῦ Φραγγοῦλη τοῦ Βενέρη, κυροῦ Μιχέλη Τζῶν καὶ τοῦ κυροῦ Γάσπαρι Σουπεράντζιω καὶ κυροῦ Ἰακώβου τοῦ Δελφίν †.

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος †.

Origin. membr. tabularii Veneti. A tergo: ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἑξακισχλιοστῷ ἑνακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑνάτῳ, μηνὶ μαίῳ, ἡμέρᾳ κς' ἰνδ: θ' αἰ παροῦσαι τρέβαι δι' ἑμοῦ Γεωργίου τοῦ Μανικαίτου, βασιλικοῦ νοταρίου βασιλικῆ ἔξουσίᾳ *Aurea bulla avulsa est. Versio latina ad dextram.*

XL. 6945—1436. 30. octobris ind. XIV.

Imperator Ioannes Palaeologus prorogat pactiones anteriores cum Venetis factas in annos quinque.

† Ἰωάννης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιολόγος καὶ αἰ ἀεὶ ἀγουστός. ἐπεὶ ὁ ἐπιφανὴς καὶ μεγαλοπρεπὴς κῦρ Φραντζέσκος Φούσκαρις, Θεοῦ χάριτι δοῦξ Βενετίας καὶ τὰ λοιπὰ, πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν τῆς ἡμετέρας βασιλείας παρουσίαν ἀπέστειλεν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, τῇ ἡμῶν περιφήμῳ πόλει, τὸν ἐξηρημένον, εὐγενῆ καὶ φρόνιμον ἄνδρα κῦρ Χριστοφόρον Μαρτζέλον, ἔντιμον καὶ περιφανῆ ἀποκρισιάριον αὐτοῦ εἰς τὰ μέρη τῆς Ῥωμανίας, σύνδικόν τε καὶ ἐπίτροπον αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας ἔχοντα ἔξουσίαν καὶ ἄδειαν καὶ ὀρισμὸν τρακταῖσαι καὶ ποιῆσαι καὶ βεβαιῶσαι καὶ πληρῶσαι τρέβας καὶ συνθήκας τὰς κατωτέρω γραφησομένας μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας καὶ τοῦ προειρημένου κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, καθὼς δηλοῦται διὰ τινος γράμματος δουκικοῦ αὐτοῦ τοῦ ἐπιφανοῦς καὶ μεγαλοπρεποῦς κυροῦ δουκὸς καὶ τοῦ κουμουνίου Βενετίας, κατωχυρωμένου βούλλῃ μολιβδίνῃ μετὰ σχοινίου καναβιτικοῦ δοθέντος ἐν τῷ δουκικῷ παλατίῳ αὐτοῦ τοῦ κουμουνίου ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ σαρκώσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ τριακοστῷ ἕκτῳ, ἰνδικτιῶνος ιδ', ἡμέρᾳ κ' τοῦ ἰουλίου μηνὸς κατὰ τὸ ἔθος τῆς Βενετίας, ἔτι δὲ καὶ διὰ γράμματος δουκικοῦ πιστώσεως αὐτοῦ